

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 2449/2007/VIK - Vermeend verzuim passende redenen te geven voor de vervanging van klager en vermeende niet-eerbiediging van diens recht gehoord te worden

Besluiten

Zaak 2449/2007/VIK - Geopend op 22/10/2007 - Besluit over 16/12/2009

Klager, een Brits staatsburger, was ingehuurd om leiding te geven aan een team dat in Afrika consultancywerkzaamheden zou gaan uitvoeren. Hij had een contract gekregen van een bedrijf dat onderdeel uitmaakte van een consortium ('de contractant') dat van de Commissie opdracht had gekregen om in land X een onderzoek uit te voeren.

In de eerste fase van uitvoering van het project moest deze contractant een aanvangsrapport opstellen. Klager stelde als leider van het team dit rapport op. De Commissie was echter niet tevreden met de inhoud hiervan. Zij maakte een aantal opmerkingen en verzocht klager het rapport dienovereenkomstig te wijzigen. Vervolgens vroeg de Commissie de contractant een andere expert ter vervanging van klager aan te wijzen. Zij stuurde de contractant met het oog hierop een officiële brief.

Tegen deze achtergrond voerde klager aan dat de Commissie in deze brief met het verzoek om vervanging verzuimd had toepasselijke redenen te geven ('de feiten') en dat zij inbreuk had gepleegd op zijn recht gehoord te worden ('de procedure'), als vastgelegd in artikel 41, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de EU en in artikel 16 van de Europese Code van goed administratief gedrag. Klager stelde dat de Commissie bewijs moest aanleveren voor de tegen hem geuite beschuldigingen dan wel de beschuldigingen in moest trekken.

Na een diepgaand onderzoek kwam de Ombudsman tot de conclusie dat hier geen sprake was van wanbeheer wat betreft de feiten, namelijk de door de Commissie gegeven motivering. Wat betreft de procedure concludeerde de Ombudsman echter dat de Commissie niet overeenkomstig het beginsel van goed bestuur, als vastgelegd in artikel 41 van het Handvest

van grondrechten van de EU had gehandeld, daar zij klager geen gelegenheid had gegeven om te reageren op de kritiek die zij in haar schrijven van 15 mei 2007 had geuit en wel alvorens de contractant te vragen klager te vervangen. Naar het oordeel van de Ombudsman was hier sprake van wanbeheer.

Hij sloot het onderzoek daarom met een kritische opmerking af.

DE ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. Deze klacht betreft onder meer een vermeende schending van artikel 41, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie [1] en artikel 16 van de Europese Code van goed administratief gedrag [2] door de delegatie van de Europese Commissie in land X (hierna „de delegatie”).

2. Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) luidt als volgt:

„Recht op behoorlijk bestuur

(1) Eenieder heeft het recht zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie te laten behandelen.

(2) Dit recht omvat:

— het recht van eenieder om te worden gehoord voordat een individuele maatregel wordt genomen die hem of haar zou schaden [...]

de verplichting van de administratie om haar besluiten te motiveren [...]”.

3. Artikel 16 van het Europees wetboek van goed administratief gedrag (hierna: „ECGAB”) bepaalt:

„Recht om gehoord te worden en verklaringen af te leggen

1. Wanneer het om de rechten of belangen van personen gaat, zorgt de ambtenaar ervoor dat in elke fase van de besluitvormingsprocedure de rechten van verdediging worden geëerbiedigd.

2. Elk lid van het publiek heeft het recht om, in gevallen waarin een besluit moet worden genomen dat zijn rechten of belangen schaadt, schriftelijke opmerkingen in te dienen en, indien nodig, mondelinge opmerkingen in te dienen voordat het besluit wordt genomen.

4. Klager werd als teamleider aangesteld voor advieswerkzaamheden in land X door een onderneming die deel uitmaakte van een consortium, dat werd geleid door een andere

onderneming („de leidende partner van het consortium”). Het consortium kreeg een contract voor de uitvoering van een Tracer Study on Graduates of the Country X Technical Education Programme en hun impact op de arbeidsmarkt van het land, en meer in het algemeen op de economische en sociale ontwikkeling ervan. De leden van het consortium, die een contract met de Commissie hebben ondertekend, worden hierna „de contractant” genoemd.

5. Het contract tussen de contractant en de Commissie werd geregeld door de algemene voorwaarden van het raamcontract, de algemene voorwaarden van het raamcontract „begunstigden” en de specifieke voorwaarden, waarin de door de contractant te verrichten diensten zijn vermeld.

6. Het contract zou op 30 april 2007 van start gaan. Binnen zeven dagen na aanvang van het contract moest de contractant een aanvangsrapport opstellen. Dit verslag, dat door klager is opgesteld, is op 7 mei 2007 bij de delegatie ingediend. De delegatie was echter niet tevreden met het verslag. Zij heeft een aantal opmerkingen gemaakt en klager verzocht het verslag dienovereenkomstig te wijzigen. Vervolgens verzocht de delegatie klager te vervangen door een andere deskundige. Dit verzoek is formeel ingediend door het hoofd van de delegatie in een brief aan de contractant d.d. 15 mei 2007. In deze brief uitte de delegatie in wezen haar ontevredenheid over wat zij beschouwde als de slechte kwaliteit van het werk van klager en zijn houding. Het contract van klager werd onmiddellijk beëindigd en hij werd uit de opdracht gehaald.

7. Op 24 mei 2007 deed klager de delegatie mee dat hij de inhoud van bovengenoemde brief onwaar en lasterlijk achtte, en verzocht hij om een gelegenheid om deze brief te bespreken.

8. Bij brief van 31 mei 2007 heeft de delegatie klager geantwoord. Het wees erop dat de Commissie geen contractuele banden met hem had en dat eventuele kwesties in verband met het betrokken contract derhalve met de contractant moesten worden besproken.

9. Op 3 juli 2007 diende klager zijn eerste klacht in bij de Ombudsman (referentienummer 1791/2007/(BM)SAB). Hij beweerde dat de delegatie de bovengenoemde artikelen van het Handvest en de ECGAB heeft geschonden. Uit de door klager overgelegde documenten blijkt echter dat de delegatie hem tweemaal in kennis heeft gesteld van haar ontevredenheid met zijn werk. De Ombudsman was derhalve van mening dat klager in de gelegenheid was gesteld te reageren op de kritiek van de Commissie. In deze omstandigheden was de Ombudsman van oordeel dat er onvoldoende gronden waren voor een onderzoek.

10. Op 19 september 2007 herhaalde klager zijn klacht door een gedetailleerde analyse van de situatie en een aantal nieuwe argumenten ter ondersteuning van zijn zaak. De nieuwe brief van klager werd daarom als nieuwe klacht geregistreerd (referentienummer 2449/2007/VIK).

VOORWERP VAN HET ONDERZOEK

11. De Ombudsman stelde de volgende bewering en bewering vast:

(1) Klager beweerde dat de delegatie artikel 41, lid 2, van het Handvest en artikel 16 van de ECGAB heeft geschonden door zijn recht om te worden gehoord niet te eerbiedigen en door de verklaringen van het hoofd van de delegatie in zijn brief van 15 mei 2007 onvoldoende te motiveren. Ter onderbouwing van deze bewering betoogde klager in wezen dat:

(I) de delegatie heeft actie ondernomen om hem te verwijderen voordat de termijn voor de indiening van het herziene verslag, waarin de feedback van de delegatie moest worden opgenomen, was verstreken;

II) De brief van de delegatie van 15 mei 2007 bevatte beschuldigingen tegen hem die nooit eerder onder zijn aandacht waren gebracht en waarop hij niet in de gelegenheid was gesteld te reageren.

(2) Klager stelde dat de delegatie bewijsmateriaal moest overleggen voor de beschuldigingen die het hoofd van de delegatie tegen hem had gemaakt, of deze beschuldigingen moest intrekken.

12. Klager voerde ook aan dat de delegatie overeenkomstig artikel 41, lid 3, [3] van het Handvest een financiële vergoeding moest verstrekken voor de schade die hij heeft geleden en voor toekomstige inkomstenderving. De Ombudsman achtte deze vordering niet-ontvankelijk op grond van artikel 2, lid 4, van zijn Statuut, aangezien klager de delegatie geen voorafgaande administratieve benadering had gegeven met betrekking tot zijn verzoek om schadevergoeding.

13. Op 14 mei 2009 heeft klager zijn vordering tot schadevergoeding verlengd. Hij stelde dat hij de delegatie verzocht hem een vergoeding te betalen voor zijn inkomstenderving, huisvestingstoelage en schade aan zijn professionele reputatie. Op 15 juni 2009 heeft klager een kopie van het antwoord van de delegatie ingediend, waarin de bovengenoemde vordering tot schadevergoeding werd afgewezen. Aangezien klager had voldaan aan de vereisten van artikel 2, lid 4, van het Statuut van de Europese Ombudsman, had de vordering tot schadevergoeding kunnen worden ingeleid. De Ombudsman achtte het echter passend om de resultaten van de inspectie van het dossier van de Commissie af te wachten alvorens te beslissen of deze bewering moet worden onderzocht. Naar aanleiding van de inspectie van het dossier van de Commissie met betrekking tot de aanvankelijk door klager aangevoerde beschuldigingen en claims, is de Ombudsman van mening dat het niet nodig is de vordering tot schadevergoeding te onderzoeken.

14. Ten slotte moet worden opgemerkt dat zowel de Commissie als de klager hebben aangegeven dat een lid van het Europees Parlement commissaris Ferrero-Waldner over deze klacht heeft geschreven. De Commissie heeft het lid van het Parlement een kopie van haar antwoord verstrekt. In zijn opmerkingen voerde klager aan dat de aan de commissaris gerichte brief kwesties van algemene aard aan de orde stelde, bijvoorbeeld met betrekking tot de juridische gevolgen van het beëindigen van het contract van een consultant op basis van ongegronde beschuldigingen, en op de rechtsgrondslag voor het verplichten van een consultant om een verklaring van beschikbaarheid en exclusiviteit te ondertekenen, waardoor zijn of haar

capaciteit om voor een concurrerende onderneming te werken, wordt beperkt. Klager was echter van mening dat de Commissie de onder zijn aandacht gebrachte problemen niet heeft aangepakt. Uit de verstrekte informatie blijkt niet duidelijk of klager wenst dat de Ombudsman deze kwesties onderzoekt. Klager heeft in ieder geval geen kopie van de desbetreffende brief van het lid van het Europees Parlement aan de Commissie verstrekt. De Ombudsman beschikt dus niet over alle informatie die hij nodig heeft om te kunnen beslissen of hij een onderzoek naar deze kwesties moet openen.

HET ONDERZOEK

15. Op 22 oktober 2007 heeft de Ombudsman een onderzoek geopend en de Commissie verzocht een advies in te dienen. De Commissie heeft haar advies op 12 maart 2008 toegezonden. Het advies van de Commissie werd aan klager toegezonden met een uitnodiging tot het indienen van opmerkingen, die hij op 22 april 2008 heeft ingediend. Op 2 januari 2009 heeft klager, na een verzoek van de diensten van de Ombudsman, nadere bewijsstukken overgelegd met betrekking tot zijn klacht, en op 14 mei 2009 en 15 juni 2009 heeft hij meer bewijsstukken overgelegd.

16. Op 20 juli 2009 heeft de Ombudsman de Commissie verzocht zijn diensten toe te staan het dossier betreffende de onderhavige zaak te inspecteren. De inspectie vond plaats op 13 oktober 2009 in de gebouwen van het Bureau voor samenwerking EuropeAid van de Commissie in Brussel. Op 20 oktober 2009 is aan klager en de Commissie een kopie van het inspectieverslag toegezonden. Op 24 oktober 2009 heeft klager opmerkingen over dit verslag gemaakt.

ANALYSE EN CONCLUSIES VAN DE OMBUDSMAN

A. Wat betreft de bewering van klager

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

De inhoud van de bestreden brief:

17. Klager verstrekte een kopie van de brief van de delegatie met het verzoek om zijn vervanging (gedateerd op 15 mei 2007). De relevante delen van deze brief luiden als volgt:

„[...] de delegatie heeft [de contractant] reeds informeel een aantal door de regering geuite zorgen meegedeeld, niet alleen met betrekking tot de kwaliteit van het werk dat door [klaagster] wordt geleverd, maar ook met betrekking tot zijn zeer gebrekkige [sic] houding.

Het door de teamleider verstrekte ontwerpstartverslag was onbevredigend en voldeed niet aan de standaardinhoud van een aanvangsverslag (verwijs vriendelijk naar de opmerkingen van

de delegatie per e-mail). De TEM's [4] eisten duidelijk dat de in het aanbod van [de contractant] gepresenteerde methodologie wordt herzien en opnieuw ingediend in het aanvangsverslag, maar de teamleider heeft dit essentiële aspect volledig achterwege gelaten en eerder gericht op een brede en vertrouwde analyse van de TVET -sector [5] .

De delegatie heeft tweemaal opmerkingen ingediend bij het aanvangsverslag, zodat de teamleider dit verslag kan verbeteren, waarop we zeer defensieve en slecht beoordeelde antwoorden hebben ontvangen. De TL probeerde verder een confrontatie tussen de delegatie en de regering tot stand te brengen, ondanks dat zij het eens waren over de aan te brengen wijzigingen. De vertegenwoordiger van de regering meldde dat hij veel tijd met de TL heeft doorgebracht om hem te informeren over de opdracht en hem te helpen het rapport te verbeteren, maar de TL lijkt nog steeds geen enkele visie te begrijpen of te hebben voor de uitvoering van de opdracht. Hij wordt beschouwd als het „lenen” van brede ideeën en concepten van de geraadpleegde personen en heeft verzuimd om zelf relevante en proactieve suggesties voor te stellen met betrekking tot de methodologie om de studie uit te voeren.

De regering heeft nu blijk gegeven van een sterke bereidheid om de teamleider te vervangen, omdat hij niet de nodige vaardigheden en competenties aantoont om deze studie uit te voeren. De delegatie is het volledig eens met het standpunt van de regering.

...

In het licht van het bovenstaande en op basis van artikel 17 van de algemene voorwaarden van het raamcontract, aangezien de slechte start de succesvolle uitvoering van de studie tot grote ontevredenheid van de regering al enigszins in gevaar heeft gebracht, verzoeken wij u vriendelijk een passende vervanging voor te stellen die overeenkomt met de kwalificatievereisten van de TEM en die aanvaardbaar is voor de delegatie en de regering .

Argumenten van klager

18. Klager voerde in wezen aan dat bovengenoemde brief „*vol onwaarheden*” was en dat hij niet in de gelegenheid werd gesteld te reageren op de kritiek van de Commissie. In dit verband voerde klager de volgende argumenten aan.

19. Klager erkende dat hij feedback heeft ontvangen van de taakbeheerder van de delegatie en de onderwijsadviseur van de delegatie over zijn ontwerpverslag. Hij merkt op dat hij op deze opmerkingen heeft gereageerd en dat overeengekomen is dat hij een herzien verslag met de opmerkingen van de delegatie zal opstellen en indienen. Ondertussen heeft de delegatie echter maatregelen genomen om hem van de opdracht te verwijderen *voordat* de termijn voor de indiening van het herziene verslag was verstreken. Volgens klager is het herziene aanvangsverslag sterk uitgebreid over de methodologische kwesties die in het oorspronkelijke aanvangsverslag zijn uiteengezet, en was het het resultaat van een aantal diepgaande besprekingen met belanghebbenden, de senior onderzoeker in het adviesbureau en uit conclusies op basis van zijn eigen expertise en ervaring. Daarom vond hij het besluit van de Commissie om hem te verwijderen, alvorens het herziene verslag zelfs maar te overwegen, een

„ buitengewone en onaanvaardbare daad van kwade trouw ”.

20. Klager was van mening dat zijn antwoord op de opmerkingen van het personeel van de delegatie niet „beschermend en slecht beoordeeld ” was, maar „gedetailleerd en robuust ”, zoals van een teamleider mag worden verwacht.

21. Voorts voerde klager aan dat de brief van de delegatie een aantal beschuldigingen bevatte die verder gingen dan de punten die eerder door haar personeel aan de orde waren gesteld. Volgens klager was de beschuldiging dat hij „ *poging om een confrontatie tussen de delegatie en de regering van [land X] te creëren* ”, ontstellend, ongefundeerd en ongegrond. Als hij van mening was dat zijn aanwezigheid problemen opleverde tussen de regering van land X (de „regering”) en de delegatie, had hij het adviesbureau vrijwillig verlaten.

22. Klager voegde eraan toe dat het vermeende gebrek aan begrip en visie of de bewering dat hij „ *de nodige vaardigheden en competenties niet aantoonde* ” nooit onder zijn aandacht was gebracht door de vertegenwoordiger van de regering of iemand anders. Hij herhaalde dat hij dus geen gelegenheid had gekregen om deze beschuldigingen te bespreken en te weerleggen.

23. De bewering dat hij „ *brede ideeën en concepten ontleende aan de geraadpleegde personen en er niet in was geslaagd om zelf relevante proactieve suggesties voor te stellen met betrekking tot de methodologie om de studie uit te voeren* ” was niet waar. Hij beschouwde zichzelf niet als het type consultant dat vanuit het buitenland aankomt met vooropgezette oplossingen, maar eerder als iemand die benaderingen en methodologieën binnen lokale omstandigheden wil contextualiseren, met het oog op betere kansen op succes en duurzaamheid.

24. Klager merkte op dat de ogenschijnlijk „ *vertegenwoordiger van de regering* ” het verslag had goedgekeurd voordat het bij de delegatie werd ingediend. Hij voegde eraan toe dat hij enige tijd bezig was met het bespreken van het rapport met deze persoon, omdat hem was verteld dat deze laatste namens de regering handelde. Het was echter geen „ *grote tijd* ” omdat de vertegenwoordiger het oorspronkelijke verslag aanvaardde, met uitzondering van een of twee feitelijke amendementen.

25. Klager wees er ook op dat de bewering dat hij een „ *oorlogszuchtige houding* ” had, een „ *gefundeerde en onvergeeflijke persoonlijke aanval* ” was op zijn karakter. Hij vermoedde dat de persoonlijke vijandigheid van sommige medewerkers van de delegatie jegens hem leidde tot zijn ontslag.

Standpunt van de Commissie

26. In haar advies wees de Commissie erop dat zij geen contractuele relatie had met klager, aangezien de contractpartijen zelf en de contractant waren. De Commissie verwees naar artikel 4, lid 3, van de algemene voorwaarden, waarin is bepaald dat „ *geen onderaannemer contractuele betrekkingen [kan] creëren tussen een onderaannemer en de aanbestedende dienst* ”.

27. Met betrekking tot de vermeende niet-inlichting van de klager en de eerbiediging van zijn recht om te worden gehoord, voerde de Commissie aan dat in artikel 6, lid 1, van het algemene mandaat van het raamcontract duidelijk is bepaald dat alle mededelingen met betrekking tot het raamcontract tussen de contractant en de Commissie zouden plaatsvinden. Meer in het bijzonder is *in artikel 6, lid 1, bepaald dat „in het geval van een consortium, de leidende partner uiteindelijk verantwoordelijk is voor alle contractuele en financiële aspecten van het raamcontract en de individuele opdrachten en het enige formele contactpunt is tussen de contractant en de aanbestedende dienst”*. De Commissie was derhalve van mening dat zij op geen enkele wijze gehouden was klager rechtstreeks in kennis te stellen. Het was aan de contractant om de klager instructies te geven op het gebied van projectbeheer en hem op de hoogte te stellen van alle relevante kwesties met betrekking tot het project. De contractant daarentegen was door de delegatie naar behoren op de hoogte gehouden (via telefoongesprekken en e-mails) over het gebrek aan tevredenheid van de Commissie en de regering met de werkzaamheden van klager.

28. Bovendien heeft de delegatie, in tegenstelling tot wat klager heeft ingediend, hem twee keer duidelijk meegedeeld dat zijn verslag niet bevredigend was en heeft zij hem verzocht contact op te nemen met de delegatie indien verduidelijking nodig was. Ter ondersteuning van dit argument heeft de Commissie kopieën verstrekt van twee e-mails die de delegatie op 8 en 10 mei 2007 aan klager heeft toegezonden.

29. De Commissie legde uit dat, aangezien klager terughoudend was om de opmerkingen van de delegatie te beantwoorden, deze geen verdere poging deed om contact met hem op te nemen, maar er bij de projectcoördinator op aandrang om een oplossing te vinden.

30. Met betrekking tot de vermeende niet-inachtneming van de termijn voor het herziene verslag alvorens maatregelen te nemen om de klager te verwijderen, wees de Commissie erop dat de delegatie op 14 mei 2007 met de contractant overeenstemde om klager nog twee dagen de tijd te geven om een herzien aanvangsverslag op te stellen. De delegatie heeft de contractant meegedeeld dat de regering de herziene versie uiterlijk op 16 mei 2007 wenste.

31. De Commissie merkte ook op dat een regeringsvertegenwoordiger de delegatie op 15 mei 2007 heeft verzocht mee te delen dat de herziene versie van het verslag (die klager op het punt stond te presenteren) naar zijn mening, na bespreking van het verslag met klager, de essentiële elementen van de uitvoering van de studie niet in kaart heeft gebracht en zeer zeker opnieuw zou moeten worden geformuleerd. Hij uitte zijn bezorgdheid over de uitvoering van de studie als zodanig en deelde de delegatie mee dat hij het passend achtte klager te vervangen.

32. Op dezelfde dag, namelijk 15 mei 2007, hebben de diensten van de delegatie een ontmoeting gehad met het hoofd van de delegatie om de mogelijke opties te bespreken.

33. Op 16 mei 2007 heeft de delegatie contact opgenomen met de contractant, haar in kennis gesteld van de feedback van de regering over het verslag en haar standpunt opgevraagd. Volgens de Commissie legde de contractant uit dat het aanvangsverslag, zoals herzien door klager, niet aan de delegatie zou worden toegezonden. In een e-mail die de contractant op 16

mei 2007 om 18.38 uur aan de Delegatie heeft gezonden, heeft zij deze verzocht een officiële brief te sturen met het verzoek de klager te vervangen.

34. De Commissie verduidelijkte dat haar brief met het verzoek tot verwijdering van de klager gedateerd was op 15 mei 2007, maar pas op 16 mei 2007, nadat de termijn was verstreken, en dat er geen herzien verslag was ontvangen. De Commissie heeft de contractant een kopie van haar e-mail toegezonden, met daarbij de betrokken brief. Uit de kopie van de e-mail blijkt dat de delegatie het op 16 mei 2007 om 18.39 uur aan de contractant heeft toegezonden als onmiddellijk antwoord op bovengenoemde e-mail die om 18.38 uur van de contractant is ontvangen. De Commissie legt uit dat de brief gedateerd is op 15 mei 2007 omdat deze op die datum was opgesteld, zodat deze klaar was voor discussie met het hoofd van de delegatie. Gezien het korte tijdsbestek en de budgettaire beperkingen voor deze studie kon de delegatie klager geen extra tijd gunnen. Bijgevolg moest, na het verstrijken van de nieuwe termijn, het besluit om de vervanging van de klager te verzoeken snel worden genomen om de succesvolle uitkomst van de missie te waarborgen.

35. De Commissie heeft verduidelijkt dat de delegatie nooit officieel de herziene versie van het verslag van klager heeft ontvangen. Overeenkomstig artikel 3, lid 3, van het algemene mandaat van het raamcontract was het de verantwoordelijkheid van de contractant om de kwaliteit van de geleverde verslagen te waarborgen. De Commissie kon dus geen twijfel trekken aan het besluit van de contractant om de door klager opgestelde herziene versie van het verslag niet voor te leggen. De Commissie ging ervan uit dat het herziene verslag volgens de contractant niet voldeed aan de kwaliteitseisen van het mandaat.

36. Het verzoek van de delegatie aan de contractant om de klager te vervangen, was gebaseerd op artikel 17 van de algemene voorwaarden van het raamcontract, dat als volgt luidt:

„[...] in de loop van de uitvoering en op basis van een schriftelijk en gerechtvaardigd verzoek kan de aanbestedende dienst om de vervanging verzoeken indien zij van mening is dat een personeelslid inefficiënt is of zijn taken uit hoofde van de overeenkomst niet uitvoert .”

37. De Commissie legde uit dat de opmerkingen die klager als lasterlijk beschouwde, betrekking hadden op de toon van de antwoorden van klager op eerdere verzoeken van de delegatie om het verslag te verbeteren. In een e-mail van 14 mei 2007 deelde de delegatie de contractant mee dat het antwoord van klager niet was wat in deze situatie te verwachten was („het daaropvolgende antwoord op onze opmerkingen wordt als onaanvaardbaar en duidelijk niet constructief beschouwd”). In dezelfde e-mail deelde de delegatie de contractant ook mee dat de regering haar bezorgdheid had geuit over het feit dat het antwoord van klager een confrontatie tussen de delegatie en de regering zou kunnen creëren.

38. De Commissie merkte op dat zij de teleurstelling van klager heeft begrepen dat de delegatie zijn aandacht niet heeft gevestigd op de inhoud van de brief van de delegatie van 15 mei 2007. De Commissie was echter van mening dat de delegatie de contractant vóór de verzending van de brief naar behoren en volledig in kennis heeft gesteld van elk in die brief vermeld element. De delegatie heeft gehandeld in overeenstemming met artikel 6, lid 1, van het algemene

mandaat, zoals vermeld in punt 27 hierboven. Indien de contractant de argumenten en het in de brief van de delegatie geformuleerde verzoek onjuist of ongepast achtte, was het de verantwoordelijkheid van de contractant om de klager in kennis te stellen van de brief van de delegatie, zijn advies in te winnen en het verzoek en de argumenten van de delegatie te betwisten. Het verzoek van de delegatie om klager te vervangen werd echter nooit aangevochten door de contractant, die op de hoogte was van de daarin opgenomen motiveringen, en in beginsel ermee instemmen.

39. De Commissie voerde voorts aan dat het personeel van de delegatie geen persoonlijke vijandigheid had, zoals de klager beweert. Het enige belang van de delegatie was het verkrijgen van een dienst die aanvaardbaar was voor zichzelf en de regering. Dit betrof noodzakelijkerwijs de controle en kwaliteitscontrole van advieswerkzaamheden. Op geen enkel moment uitte zijn personeel enige woede jegens de klager, zowel binnen als buiten de delegatie. Het enige wat de delegatie van klager had gevraagd, was dat hij zich aan het door de contractant aanvaarde mandaat moest houden en het verslag moest herzien, rekening houdend met de opmerkingen van de delegatie. Klager kreeg voldoende tijd om dienovereenkomstig te handelen.

Opmerkingen van klager

40. In zijn opmerkingen merkte klager op dat de rekening van de Commissie een aantal gebeurtenissen achterwege liet. Meer in het bijzonder voerde klager aan dat het personeel van de delegatie twee e-mails naar een regeringsvertegenwoordiger heeft gestuurd met betrekking tot de opmerkingen van klager over de feedback die de delegatie met betrekking tot het ontwerp-opstartverslag had verstrekt. Volgens de klager bevatten deze e-mails misplaatste opmerkingen. Hij merkte op dat de Commissie deze e-mails niet in haar advies heeft vermeld of opgenomen. Hij gaf aan dat een regeringsvertegenwoordiger hem een van de op 11 mei 2009 verzonden e-mails liet zien.

41. Klager verwees naar een van de opmerkingen van de delegatie met betrekking tot zijn verslag. De betrokken opmerking luidde als volgt: *Ik heb een allergische reactie op dit soort uitspraken die klinken als mumbo-jumbo. Wat zegt het ons?* Klager voerde aan dat de juiste professionele aanpak zou zijn geweest om verduidelijkingen te vragen, in plaats van dergelijke opmerkingen te maken.

42. Klager voerde ook aan dat een vertegenwoordiger van de regering hem meedeelde dat hij en zijn voorganger moeite hadden om met de Commissie samen te werken. Hij stelde klager voor dat, om onnodige problemen met de delegatie met betrekking tot de indiening van verslagen te voorkomen, de contractant zou kunnen overwegen de verslagen van klager rechtstreeks bij hem in te dienen en vervolgens een kopie aan de delegatie ter referentie te verstrekken.

43. Klager voerde verder aan dat hij een e-mail heeft ontvangen van het adviesbureau dat hem had gecontracteerd, waarin hij hem meedeelde dat de delegatie had geweigerd commentaar te leveren op zijn herziene ontwerp-opstartverslag, ondanks dat hij daarvoor had ingestemd.

44. Klager legde uit dat hij pas op 17 mei 2007 op de hoogte was gesteld van zijn ontslag. Hij voerde verder aan dat het adviesbureau dat hem had gecontracteerd, zeer tevreden was met zijn herziene aanvangsverslag en aangaf dat de delegatie niets zou hebben aanvaard dat hij had geproduceerd.

45. Hij merkt ook op dat hij een e-mail heeft ontvangen van een vertegenwoordiger van de regering, waarin hij hem meedeelde dat hij probeerde hem in zijn functie te houden, maar dat de delegatie compromisloos was geweest. Aangezien de delegatie een krachtige donor was, kon haar standpunt niet worden genegeerd.

46. Klager gaf verder commentaar op de verklaring van de Commissie dat de brief van de delegatie van 15 mei 2007 slechts een ontwerp was. Hij stelde dat de vennootschap die hem inhuurde de brief kennelijk als ontslagbrief beschouwde en zijn contract op 15 mei 2007 beëindigde. Aangezien het ontwerp van 15 mei 2007 vervolgens op geen enkele wijze is gewijzigd, suggereert dit ten stelligste dat de delegatie voornemens was klager te verwijderen, ongeacht haar instemming om het herziene verslag af te wachten.

47. Klager wees erop dat hij nooit twijfelde aan de noodzaak om wijzigingen aan te brengen in het ontwerp-opstartverslag. Hij benadrukt dat hij in het herziene aanvangsverslag alle feedback van de delegatie heeft opgenomen en dat hij het herziene verslag tijdig heeft ingediend. Hij merkt op dat hij het op 16 mei 2007 om 16.45 uur naar de contractant heeft gestuurd.

48. Klager merkte verder op dat de delegatie enerzijds rechtstreeks met hem in kennis heeft gesteld van het ontwerp-opstartverslag en anderzijds betoogde dat alle communicatie via de contractant moest gaan. Volgens klager was de delegatie dus zeer selectief en inconsistent in haar interpretatie van communicatieprotocollen. Klager was het verder niet eens met het argument van de Commissie dat hij twee keer in kennis werd gesteld van het feit dat het door hem opgestelde oorspronkelijke verslag niet bevredigend was. Volgens klager is dit slechts één keer gebeurd, in de e-mail die de Commissie op 8 mei 2007 heeft verzonden.

49. Klager merkte op dat hij bleef geloven dat zijn verwijdering was ingegeven door persoonlijke vijandigheid jegens hem van de kant van het personeel van de delegatie. Hij vermoedde dat de delegatie geen actie tegen hem kon ondernemen, tenzij zij ten minste de stilzwijgende goedkeuring van sommige regeringsvertegenwoordigers had. Hij vermoedde in dit verband dat de medewerkers van de delegatie misschien hebben geprobeerd om „*de vertegenwoordigers van een nationale soevereine regering onder druk te zetten... om hun eigen agenda veilig te stellen*”.

50. Klager merkte op dat er geen enkel bewijs was verstrekt over de vermeende ontevredenheid van de regering met zijn werk, of haar vermeende wens om hem uit de opdracht te zien verwijderen.

51. Klager was het tenslotte oneens met de interpretatie door de Commissie van de artikelen 41 van het Handvest en artikel 16 van de ECGAB, volgens welke het de verantwoordelijkheid van iemand anders was om hem te informeren over de in de brief van de delegatie geformuleerde

beschuldigingen, omdat hij, de benadeelde partij, geen partij was bij het contract met de contractant. Klager is van mening dat de Commissie, door op deze wijze te handelen, de essentie van de persoonlijke rechten die in de bovengenoemde artikelen zijn verankerd, heeft ondermijnd en daarmee de beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden. Volgens klager heeft de Commissie gewoon geprobeerd zich te verbergen voor haar verantwoordelijkheden en de verantwoordingsplicht te vermijden.

De controle van het dossier van de Commissie

52. Na een zorgvuldige analyse van de argumenten van de partijen en het bewijsmateriaal dat tijdens het onderzoek werd overgelegd, besloot de Ombudsman dat een inspectie van het dossier van de Commissie noodzakelijk was. De inspectie werd op 13 oktober 2009 door zijn diensten uitgevoerd.

53. Uit de inspectie bleek dat de meeste documenten in het dossier al door de Commissie of de klager aan de Ombudsman waren verstrekt. Het dossier van de Commissie bevatte echter ook de volgende twee documenten, die niet eerder ter beschikking van de Ombudsman waren gesteld:

I) een afschrift van de brief die de regering op 4 januari 2008 heeft gericht aan een advocatenkantoor dat de klager vertegenwoordigt, en

II) een kopie van een brief betreffende het ontslag van klager, die de regering op 6 december 2007 aan het hoofd van de delegatie heeft toegezonden.

54. Na ontvangst van een kopie van het inspectieverslag legde klager uit dat hij op de hoogte was van de brief van de regering aan zijn juridisch adviseurs. Hij was echter niet op de hoogte van de brief aan het hoofd van de delegatie van de Commissie, die op 6 december 2007 werd verzonden. Klager heeft derhalve om een afschrift van deze brief verzocht.

55. Klager verduidelijkte verder dat zijn juridisch adviseurs aan de vertegenwoordiger van de regering hebben geschreven, omdat zij van mening waren dat laatstgenoemde hem beledigde. Er zijn echter nog geen juridische stappen ondernomen tegen deze persoon.

56. Ten slotte vroeg klager of de diensten van de Ombudsman tijdens de inspectie van het dossier van de Commissie bepaalde e-mails tussen de delegatie en de regeringsvertegenwoordiger hebben gevonden met daarin naar zijn mening misplaatste opmerkingen over zijn werk (zie punt 40 hierboven). Hij merkte op dat als deze e-mails niet in het dossier stonden, dit zijn klacht verder zou ondersteunen.

Beoordeling van de Ombudsman

Voorlopige opmerking

57. In zijn opmerkingen over het inspectieverslag van de diensten van de Ombudsman verzocht

klager om een kopie van een van de in dit verslag genoemde documenten (zie punt 54 hierboven). Tijdens de inspectie heeft de Commissie erop gewezen dat zij dit document vertrouwelijk achtte. De Ombudsman herinnert er in dit verband aan dat klagers overeenkomstig artikel 13, lid 3, van zijn uitvoeringsbepalingen geen toegang hebben tot vertrouwelijke documenten of vertrouwelijke informatie die naar aanleiding van zijn inspecties zijn verkregen. De Ombudsman is derhalve niet in staat een kopie van het genoemde document aan klager mee te delen. Het staat klager echter vrij de Commissie om toegang tot genoemd document te verzoeken.

58. De onderhavige klacht heeft betrekking op twee hoofdpunten. In de eerste plaats de vraag of de Commissie voldoende redenen heeft gegeven om haar besluit om in haar brief van 15 mei 2007 te verzoeken om vervanging van de klager (het materiële aspect) te rechtvaardigen. Ten tweede de vermeende schending van het recht van klager om te worden gehoord (het procedurele aspect). De analyse van de Ombudsman zal zich daarom richten op deze twee aspecten.

Redenering van de Commissie

59. De Ombudsman merkt op dat de delegatie in haar brief van 15 mei 2007 een aantal overwegingen heeft uiteengezet die haar ertoe hebben gebracht om de vervanging van klager als teamleider te vragen. Deze overwegingen hadden betrekking op i) de kwaliteit van het door klager geproduceerde werk, ii) zijn gedrag en iii) het standpunt van de regering van land X.

60. Wat betreft overweging i) is het duidelijk dat de delegatie niet tevreden was met het eerste ontwerp van het aanvangsverslag. Het is ook duidelijk dat klager heeft aanvaard dat dit ontwerp moet worden herzien en verbeterd. Het lijkt er echter op dat de contractant het herziene ontwerp van klager niet bij de delegatie heeft ingediend, waardoor het niet door de delegatie kon worden beoordeeld. De Ombudsman heeft geen kopie van dit document ontvangen. Hij is derhalve niet in staat vast te stellen of de kwaliteit van het werk van klager de beslissing van de delegatie om zijn vervanging te vragen, verdiende. De Ombudsman merkt hoe dan ook op dat de rechtvaardiging van de delegatie voor het verzoek om vervanging van klager niet was gebaseerd op de inhoud van het herziene verslag.

61. Soortgelijke overwegingen zijn van toepassing met betrekking tot het vertrouwen van de delegatie op het gedrag van klager. De Ombudsman merkt op dat klager in zijn reactie op de opmerkingen van de delegatie over zijn aanvangsverslag zijn standpunt met enige kracht kenbaar heeft gemaakt. Dit gezegd zijnde, zijn sommige opmerkingen van de delegatie, en met name de opmerkingen die in punt 41 hierboven zijn aangehaald, nogal duidelijk geformuleerd.

62. In deze omstandigheden moet bijzonder belang worden gehecht aan het standpunt van de regering, temeer daar in dit verband tastbare bewijzen voorhanden zijn. Bovendien deelde klager de Ombudsman mee dat hij zijn post vrijwillig zou hebben verlaten, indien hij ervan op de hoogte was gebracht dat zijn aanwezigheid problemen tussen de regering en de delegatie veroorzaakte.

63. Volgens de brief van de delegatie van 15 mei 2007 maakte de regering zich zorgen over de prestaties van klager en sprak zij een „sterke bereidheid” uit om hem uit zijn post te verwijderen.

64. Uit de door de diensten van de Ombudsman geïnspecteerde documenten blijkt duidelijk dat de verklaringen van de delegatie in die brief overeenkwamen met het feitelijke standpunt van de regering van land X. In de brief die de regering heeft gericht aan het advocatenkantoor dat klager vertegenwoordigt, werd opgemerkt dat, hoewel de brief van 15 mei 2007 door de delegatie was opgesteld, zij het standpunt van de regering vertegenwoordigde.

65. De Ombudsman is zich bewust van het feit dat klager de delegatie ervan verdacht druk uit te oefenen op de regering, en was van mening dat de werkelijke reden voor zijn ontslag de vijandigheid van de delegatie jegens hem was. Geen van de documenten over het dossier van de Commissie die door de diensten van de Ombudsman zijn geïnspecteerd, ondersteunt deze theorie echter. Klager verwees naar een aantal e-mails ter ondersteuning van zijn versie van de gebeurtenissen. Hoewel klager daartoe werd uitgenodigd, heeft klager echter geen dergelijke e-mails bij de Ombudsman ingediend. Klager wees erop dat hij de betrokken e-mails niet meer had en dus niet in staat was deze te verstrekken.

66. Klager verwees voorts naar de correspondentie tussen de delegatie en de regering, waarvan hij beweerde dat hij hem was getoond en die volgens hem verder bewijsmateriaal vormde ter staving van zijn klacht (zie punt 40 hierboven). De Ombudsman merkt op dat klager geen kopieën van deze correspondentie heeft ingediend en dat tijdens de inspectie geen sporen van dergelijke correspondentie zijn ontdekt. Bovendien kon niets erop wijzen dat het aan de vertegenwoordigers van de Ombudsman voorgelegde dossier onvolledig zou zijn geweest.

67. Klager vestigde de aandacht op het feit dat de brief van de delegatie waarin om zijn vervanging werd verzocht, gedateerd was op 15 mei 2007, terwijl overeengekomen was dat hij tot 16 mei 2007 zijn herziene aanvangsverslag moest indienen. De Ombudsman is het ermee eens dat de datum van de desbetreffende brief op het eerste gezicht de indruk wekt dat de delegatie oneerlijk heeft gehandeld door een besluit te nemen over de koers ervan, zonder te wachten op het herziene aanvangsverslag. De Commissie lichtte echter toe dat een regeringsvertegenwoordiger contact heeft opgenomen met de delegatie op 15 mei 2007, en verklaarde dat de komende herziene versie van het aanvangsverslag nog steeds niet zou voorzien in wat werd verwacht, en dat hij het passend achtte om klager te vervangen. De Commissie legde verder uit dat de delegatie op 15 mei 2007 bijeenkwam om de mogelijke opties te bespreken en dat de brief van 15 mei 2007 gereed was voor besprekingen met het hoofd van de delegatie diezelfde dag. Hij benadrukte dat de desbetreffende brief pas op 16 mei 2007 werd verzonden, nadat de contractant had verzocht om verzending ervan. De Ombudsman acht deze toelichting redelijk en wordt bovendien bevestigd door de inhoud van het door zijn diensten geïnspecteerde dossier. Uiteraard kan niet worden uitgesloten dat het besluit tot verzending van deze brief reeds op 15 mei 2007 is genomen, wat ook zou verklaren waarom de brief die datum draagt. Zelfs als dat het geval was, is de Ombudsman er echter niet van overtuigd dat de delegatie uit vijandigheid of oneerlijk handelde, aangezien haar toen al was meegedeeld dat de regering de klager wilde vervangen.

68. Gelet op het bewijsmateriaal waarover hij beschikt, is de Ombudsman derhalve van mening dat klager zijn inhoudelijke bewering niet heeft aangetoond, namelijk dat de Commissie niet voldoende redenen heeft gegeven om het in haar brief van 15 mei 2007 geformuleerde verzoek om hem als teamleider te vervangen, te rechtvaardigen. De Ombudsman vindt derhalve geen wanbeheer van de kant van de Commissie met betrekking tot dit aspect van de klacht.

De vermeende schending van het recht om te worden gehoord

69. Wat betreft het vermeende verzuim om klager te horen, merkt de Ombudsman op dat de Commissie overeenkomstig artikel 17 van de algemene voorwaarden het recht had „*op basis van een schriftelijk en gerechtvaardigd verzoek*” de contractant te verzoeken om vervanging van de klager, indien zij van mening was dat laatstgenoemde „*inefficiënt was of zijn taken uit hoofde van het contract niet uitvoert*”. De Ombudsman is van mening dat, alvorens een dergelijk verzoek in te dienen, de partij bij wie dit verzoek moest worden ingediend, namelijk de contractant, de mogelijkheid moest krijgen om zijn standpunt kenbaar te maken over de redenen die de Commissie ertoe hebben gebracht een dergelijke stap te overwegen. Klager beweert echter niet dat de contractant niet is gehoord, maar dat de Commissie hem, dat wil zeggen de klager, de mogelijkheid had moeten geven zijn standpunt kenbaar te maken alvorens de contractant te verzoeken hem te vervangen. Het is dus het vermeende verzuim om de klager te horen die hier moet worden onderzocht.

70. Klager betwist niet dat zijn contract was gesloten met de onderneming die hem voor de opdracht inhuurde, namelijk een lid van het consortium, en dat hij geen contractuele band met de Commissie had. De klager kon geen bepaling in het contract van de Commissie met de contractant identificeren, noch enige andere juridisch bindende bepaling die de Commissie ten tijde van de gebeurtenissen ertoe zou verplichten hem te horen alvorens gebruik te maken van de in artikel 17 van de algemene voorwaarden geboden mogelijkheid. Het Verdrag van Lissabon heeft het Handvest (en dus artikel 41) met ingang van 1 december 2009 juridisch bindend gemaakt (zie artikel 6, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie). De Ombudsman is echter van mening dat het relevante gedrag van de Commissie moet worden beoordeeld op basis van de wet zoals die ten tijde van de betrokken gebeurtenissen bestond, namelijk in mei 2007.

71. Het besluit van de delegatie om de contractant te verzoeken de klager te vervangen. Zijn verzoek leidde tot de vervanging van de klager als teamleider en de beëindiging van zijn contract met betrekking tot dit project. Derhalve moet worden onderzocht of de Commissie, bij gebreke van een wettelijke verplichting daartoe, klager toch had moeten horen teneinde de beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen.

72. De Commissie verwees naar artikel 6, lid 1, van het algemene mandaat, volgens hetwelk alle communicatie met betrekking tot haar contract met de contractant tussen haarzelf en de contractant zou plaatsvinden. Voorts heeft zij aangevoerd dat zij, bij gebreke van enige contractuele relatie tussen hemzelf en de klager, geen enkele verplichting jegens klager had. Zoals de Ombudsman echter keer op keer heeft benadrukt, gaan de vereisten van goed bestuur

verder dan louter wettelijke verplichtingen. Met andere woorden, wanbeheer kan zich ook voordoen wanneer een administratie aan al haar wettelijke verplichtingen heeft voldaan.

73. De Ombudsman heeft in eerdere onderzoeken argumenten aanvaard die erop wijzen dat het in gevallen als het onderhavige voldoende is dat de betrokken communautaire instelling of het betrokken orgaan de contractant hoort. Dit was gebaseerd op de veronderstelling dat de contractant de deskundige van wie de vervanging moest worden gevraagd, zou horen en aan de betrokken communautaire instelling of het betrokken orgaan alle opmerkingen zou meedelen die deze laatste had kunnen maken.

74. Uit de ervaring is echter gebleken dat de belangen van de contractant en de betrokken deskundige niet noodzakelijkerwijs identiek zijn. De contractanten kunnen bereid zijn in te gaan op verzoeken tot vervanging van deskundigen, ook al zijn zij van mening dat de deskundigen hun taken perfect hebben vervuld, om hun kansen op het winnen van toekomstige contracten van dezelfde communautaire instelling of hetzelfde communautair orgaan niet in gevaar te brengen. In het onderhavige geval blijkt dat de contractant het verzoek van de Commissie om de klager te vervangen heeft aanvaard zonder hem vooraf op de hoogte te stellen, of de mogelijkheid om te reageren op de kritiek van de Commissie.

75. Volgens de Ombudsman is deze situatie oneerlijk en onverenigbaar met het in artikel 41, lid 1, van het Handvest verankerde recht op behoorlijk bestuur. De Ombudsman is derhalve van mening dat het billijk en in overeenstemming met de beginselen van behoorlijk bestuur zou zijn geweest indien de Commissie klager in kennis had gesteld van haar voornemen om zijn vervanging aan te vragen, met opgave van redenen. In dit verband lijkt het nuttig erop te wijzen dat, zoals klager terecht opmerkte, de delegatie haar opmerkingen over de oorspronkelijke versie van het aanvangsverslag rechtstreeks tot hem heeft gericht, in plaats van via de contractant. Het zou dus duidelijk zijn dat de delegatie klager in kennis had kunnen stellen van haar kritiek op hem en van haar voornemen om zijn ontslag te vragen, voordat zij haar verzoek op basis van artikel 17 van de algemene voorwaarden formuleerde.

76. Klager stelde dat het verzuim van de Commissie om hem de mogelijkheid te bieden opmerkingen te maken over haar voornemen om de contractant te verzoeken hem te vervangen, een inbreuk vormde op het in artikel 41, lid 2, van het Handvest neergelegde recht om te worden gehoord. Uit de bewoordingen van artikel 41 van het Handvest blijkt dat de in de tweede alinea genoemde rechten deel uitmaken van het in artikel 41, lid 1, neergelegde algemene recht op behoorlijk bestuur, volgens hetwelk eenieder het recht heeft om zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn te laten behandelen. Aangezien de Ombudsman concludeert dat de benadering van de Commissie in de onderhavige zaak niet in overeenstemming was met het beginsel van behoorlijk bestuur, hoeft niet te worden onderzocht of artikel 41, lid 2, van toepassing is. Om dezelfde redenen hoeft niet te worden beslist of artikel 16 ECGAB in casu van toepassing is.

77. De Commissie wees erop dat de delegatie, naast de contractant, klager tweemaal in kennis heeft gesteld van haar ontevredenheid over de inhoud van het door hem opgestelde aanvangsverslag. De Ombudsman merkt echter op dat de delegatie klager op geen enkel

moment heeft meegedeeld dat zij voornemens was hem uit het project te verwijderen voordat zij haar verzoek daartoe bij de contractant indiende. Klager werd evenmin vooraf in kennis gesteld van alle redenen waarop dit verzoek was gebaseerd.

78. De Ombudsman begrijpt dat de delegatie ervoor moest zorgen dat het project met succes en op tijd werd afgerond en dat zij zich dus geen tijd kon veroorloven. De Ombudsman is echter van mening dat het voor de delegatie gemakkelijk zou zijn geweest om klager te horen zonder tijd te verspillen. De delegatie heeft op 15 mei 2007 haar bezorgdheid kenbaar gemaakt in de brief van dezelfde datum. Het zou dan ook mogelijk zijn geweest om klager de mogelijkheid te geven om zijn standpunt over deze zorgen al op die dag kenbaar te maken. Volgens de Ombudsman zou het ook logischer zijn geweest om dit te doen, in plaats van klager te laten werken aan de herziene versie van het aanvangsverslag. In feite lijkt de herziene versie van het aanvangsverslag de contractant te hebben bereikt kort nadat zij de delegatie had verzocht haar verzoek om vervanging van de klager in te dienen, en nadat het verzoek daadwerkelijk was ingediend. Aangezien de herziene versie van het aanvangsverslag bij deze gebeurtenissen geen rol heeft gespeeld, moeten de werkzaamheden van klager met betrekking tot de versie van 16 mei 2007 derhalve tevergeefs worden geacht.

79. Gelet op het bovenstaande is de Ombudsman van mening dat de Commissie niet heeft gehandeld in overeenstemming met het beginsel van behoorlijk bestuur van artikel 41 van het Handvest, toen zij klager niet de mogelijkheid gaf om te reageren op de kritiek die zij had geuit in haar brief van 15 mei 2007, dat wil zeggen dat de contractant werd verzocht de klager te vervangen. Dit is een geval van wanbeheer. Hieronder wordt een kritische opmerking gemaakt.

B. Wat de vorderingen van klager betreft

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

80. Klager voerde aan dat de Commissie bewijsmateriaal moest overleggen voor de beschuldigingen tegen hem in haar brief van 15 mei 2007, of deze beweringen moest intrekken. In de loop van dit onderzoek hernieuwde klager ook zijn vordering tot schadevergoeding, die aanvankelijk door de Ombudsman werd afgewezen op grond van artikel 2, lid 4, van zijn Statuut. Klager stelde dat de Commissie hem zou moeten vergoeden voor het verlies aan inkomsten, accommodatievergoedingen en schade aan zijn professionele reputatie.

81. De Commissie voerde aan dat klager geen oneerlijke maatregelen had getroffen, aangezien haar diensten naar behoren hadden gehandeld en er zich geen gevallen van wanbeheer hadden voorgedaan.

Beoordeling van de Ombudsman

82. Gezien de bevindingen van de Ombudsman met betrekking tot de inhoud van de onderhavige klacht (zie punt 68 hierboven) is de Ombudsman van oordeel dat verdere onderzoeken met betrekking tot het eerste verzoek van klager niet langer gerechtvaardigd zijn.

83. Wat de vordering tot schadevergoeding betreft, merkt de Ombudsman op dat er geen wanbeheer is vastgesteld met betrekking tot het besluit van de Commissie om de vervanging van klager te verzoeken. De Ombudsman constateerde wanbeheer alleen met betrekking tot het procedurele aspect van de zaak, dat betrekking had op het recht van klager om te worden gehoord. Klager voerde echter niet aan dat zijn bewering gebaseerd is op het aldus vastgestelde wanbeheer. In dit verband lijkt het nuttig eraan te herinneren dat klager heeft verklaard dat hij het adviesbureau vrijwillig zou hebben verlaten, indien hij erop had gewezen dat zijn aanwezigheid problemen tussen de regering en de delegatie veroorzaakte. De vordering tot schadevergoeding van klager hoeft derhalve niet in aanmerking te worden genomen voor onderzoek.

C. Conclusies

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman deze af met de volgende kritische opmerking:

Door klager niet in de gelegenheid te stellen te reageren op de kritiek die zij in haar brief van 15 mei 2007 heeft geuit, namelijk de contractant te verzoeken om de klager te vervangen, heeft de Commissie nagelaten te handelen in overeenstemming met het in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde beginsel van behoorlijk bestuur. Dit is een geval van wanbeheer.

Bovenstaande kritische opmerking betreft de procedurele aspecten van de klacht. Aangezien de Ombudsman geen wanbeheer heeft vastgesteld ten aanzien van de inhoud van de klacht, hoeft in de onderhavige zaak geen minnelijke schikking te worden getroffen. Om dezelfde redenen zijn verdere onderzoeken naar het argument van klager niet gerechtvaardigd.

Daarom sluit de Ombudsman de zaak af.

Klager en de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Gedaan te Straatsburg op 16 december 2009

[1] PB 2000, C 364, blz. 1.

[2] Beschikbaar op de website van de Europese Ombudsman,
<http://www.ombudsman.europa.eu> [Link]

[3] Artikel 41, lid 3, van het Handvest luidt als volgt: „*Eenieder heeft het recht dat de Gemeenschap de schade vergoedt die door haar instellingen of door haar personeelsleden in de uitoefening van zijn functie is veroorzaakt, overeenkomstig de algemene beginselen die de wetgevingen der lidstaten gemeen hebben*”.

[4] Specifieke taakomschrijving voor de studie Tracer over afgestudeerden van het technische onderwijsprogramma van het land.

[5] TVET — Technisch en beroepsonderwijs en -opleiding.